

Vem skulle de heliga följa efter Joseph Smith?

Före sin död sa profeten Joseph Smith följande till de tolv apostlarnas kворum:

Bröder ... något betydelsefullt kommer snart att hända. Det kan ske att mina fiender dödar mig. Och om de skulle lyckas, och om de nycklar och den makt som vilar på mig inte överlämnas till er, så går de förlorade från jorden. Men om jag lyckas förläna dem på era huvuden, så kan jag falla offer för mördarna om Gud tillåter det, och jag kan lämna er med glädje och tillfredsställelse i vetskapen om att mitt verk är utfört och grunden lagd, på vilken Guds rike ska byggas i tidernas fullbordans utdelning.

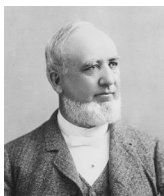
På de tolv axlar måste ansvaret för ledningen av denna kyrka framgent vila tills ni utser andra att efterträda er. (Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 527–528.)

Joseph Smith lärde också att första presidentskapet är den enda gruppen över de tolv apostlarnas kворum, men när profeten dör upplöses första presidentskapet (se *History, 1838–1856* [Manuscript History of the Church], vol. B-1, s. 691, josephsmithpapers.org).

- Utifrån det ni lärde er, vad kan hjälpa er att svara på de tre påståenden som gjordes tidigare?
- Vilket mönster fastställde Herren för det fortsatta ledarskapet i sin kyrka när profeten dör?

När Brigham Young talade till de heliga på ett stort möte var det många som skrev om en mirakulös upplevelse och kände den Helige Andens bekräftelse.

President George Q. Cannon (1827–1901), som senare verkade i första presidentskapet, sa:

Brigham Young ... reste sig och talade till folket ... De som närvarade vid det tillfället kan aldrig glömma det intryck det gjorde på dem! Om Joseph hade uppstått från de döda och talat på nytt i deras närvaro, skulle det inte ha varit mer förbluffande än det var för de

många som var närvarande vid det mötet. Det var Josephs egen röst – men det var inte bara Josephs röst, utan i folkets ögon tycktes det som om Joseph själv stod framför dem. Vi har aldrig hört talas om någon mer förunderlig och mirakulös händelse än den som ägde rum den dagen inför den församlingen. Herren gav sitt folk ett vittnesbörd som inte lämnade utrymme för något tvivel om vem som var den man han utvalt att leda dem. De både såg och hörde med sina egna ögon och öron, och när orden som uttalades kom, åtföljda av Guds övertygande kraft till deras hjärtan, fylldes de av Anden och stor glädje. Där hade varit en tryckt stämning och i vissa hjärtan förmodligen tvivel och osäkerhet. Men nu var det tydligt för alla att här var den man som Herren hade förlänat den nödvändiga myndigheten att handla bland dem i Josephs ställe. (George Q. Cannon, "Joseph Smith, the Prophet", *Juvenile Instructor*, okt. 1870, s. 174–175.)

Emily Smith Hoyt, en medlem som var där när Brigham Young talade till de heliga, skrev följande:

Sättet att tala, ansiktets utstrålning och rösten skakade hela min själ. Mina egna ögon hade sett Josephs mördade kropp. Mina egna händer hade känt dödens iskalla kyla på hans en gång ädla panna. Jag visste att Joseph var död. Ändå överraskades jag ofta och tittade ofrivilligt mot talarstolen för att se om det inte var Joseph. Det var det inte, det var Brigham Young, och om någon tvivlar på Brigham rätt att handha de heligas angelägenheter, är detta allt jag har att säga till dem: Skaffa Guds Ande, så får ni själva veta. Herren tar hand om de sina. (Emily Smith Hoyt citerad i Lynne Watkins Jorgensen, "The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness", *BYU Studies*, vol. 36, nr 4 [1996–1997], s. 164.)

- Hur skulle den här upplevelsen ha påverkat er om ni var där?
- Hur kan Moroni 10:5 relatera till det ni studerade?